

بررسی نیایشگاه صوفیان؛ خانقاه ها و توحیدخانه ها

رحمان محمدی

دانشجوی کارشناسی آموزش تاریخ دانشگاه فرهنگیان پردیس حکیم فردوسی البرز

چکیده

شناخت نیایشگاه صوفیان در شناخت عقاید ایدئولوژیک و جهان بینی آنان بسیار حائز اهمیت است. ابداع هوشمند خانقاه هاست که عرفان و تصوف در قلمرو اسلامی گسترش پیدا می کند و بخش مهمی از فرهنگ ایرانی را طی چند قرن شکل میدهد. خانقاه در طی تاریخ ایران، به ویژه تا پیش از صفویه، در زمره بناهای پرشمار بوده است. توحیدخانه به عنوان یک نهاد معنوی و ویژگی های منحصر به فردی با تاریخ فکری سیاسی صوفیان در ایران به وجود آمد به عبارتی آغاز و پایان آن در ایران در سلسله ی صفوی بود به رغم اینکه در سلسله ی صفوی شکل گرفت در فرهنگ عثمانی گسترش و معنا یافت. بعد از رسمی شدن مذهب تشیع تقابل تصوف با تشیع منجر به محدودیت فعالیت صوفیان شد. با این رویکرد توحیدخانه مروج آداب و رسومی شد که به ذکر و ثنا برای پادشاهان صفویه و دعا برای آنان و نشر عقاید تشیع شد.

کلمات کلیدی: تصوف، صوفیان، خانقاه، توحیدخانه